

Kristel Lääts

Kristel Lääts on Eesti meistrivõistlustelt võitnud kõrgus- ja kolmikhüppes kokku 10 medalit, neist kuldseid - Eesti 2002. a talvistel meistrivõistlustel kõrgushüppes ja 5-võistluses ning 2005. a kõrgushüppes. 2002. aastal saavutanud juunioride MM-il 7-võistluses 11. koha.

Kristel Lääts on 2008. aastast Audentese SK kergejõustikutreener. Tema õpilased on võitnud mitmeid medaleid nii noorte kui täiskasvanute Eesti meistrivõistlustel. Koondise treenerina on Kristel Lääts osalenud 2013. aasta noorsoo EMil ning 2015. aasta Euroopa noorte olümpiafestivalil.

Miks soovisid olla alarühma juht?

Tekkis sportlik huvi - mulle meeldivad hüpped. Suur osa kergejõustikust koosneb erinevatest hüpetest, mitte ainult nendest, mida oleme harjunud telekast nägema. Tahangi leida ühtse mõtlemise, arusaama hüpetest.

Vaadates tagasi enda sportlaskarjäärile, mida pead enda sportlastee olulisemaks eduteguriks ning millest sai suurim pidur?

Mulle meeldis mitmevõistlus, aga piduriks sai õlavigastus. Edasi tegelesin kõrgushüppega. Kõrgele tasemele jõudmiseks peab olema hüppajal talenti, kiirust, plahvatuslikkust. Jõudu oli, aga kiirusega ei saanud ma sõbraks. Kiiresti jõudsin arusaamisele, et treener olla on poole lähedam.

Kes on olnud Sinu treenerid, õpetajad ja eeskujud?

Valgas elades ja õppides oli esimeseks treeneriks Raimond Luts. Sealt edasi siirdusin õppima Tallinna Eesti Spordigümnaasiumisse, kus pandi mind hüppajate gruppi, treeneriks Sven Andresoo.

Eeskujusid otseselt polegi olnud. Aga maailmas on palju häid ja huvitavaid inimesi, keda kuulates ja jälgides olen ise suutnud enda jaoks olulise üles noppida ja elus sihte seada.

Mida on õpilased Sulle õpetanud?

Nendega koos olles olen pidanud muutuma kannatlikumaks. Lapsed on siirad ja lootusrikkad, see kõik paneb ennastki rõõmustama.

Millised on väikese Eesti võimalused/tugevused kergejõustikus konkureerimaks suurte ja rikaste riikidega?

Aasta lõppedes parimatele auhindade jagamisel selgub, et meil on spordis päris palju andekaid inimesi. Et kergejõustikus maailmas läbi lüüa, pead olema ikka väga andekas, töökas, sihikindel. Võib-olla mõnel teisel alal on võimalik suure tööga rohkemat saavutada, aga usun, et sealgi on andekus päris oluline tegur. Võrreldes muu maailmaga on meie rahvaarv väike. Et konkurentsivõimelised olla, peaks üritama tegutseda sama

targalt, nägema laiemat pilti. Edukad sportlased on maailmale päris tugevad visiitkaardid.

- **Suurbritannia kergejõustiku peatreener Charles van Commenee, kes pani Londoni OM-iks kokku väga tugeva koondise, tõdes koduse OM järel, et kergejõustikutreener on s...t meeskonnamängija ja kõiges, mis on halvasti, on alati süüdi alaliit, raha on alati vähe ja treenerid alati alahinnatud. Kas see väide võib paika pidada ka Eestis ja kui nii on, siis mida saaksime teha, et meie koostöö laabuks?**

Suurtel maadel on mänguruumi piisavalt. Peab arvestama, et kus tegijaid, seal ka palju kommenteerijaid. Hetkel on meie spordisüsteemis tasemel treeneriamet pigem hobi. Aga üks igaüks võib seda tunnet kogeda, et oled oma kohal alahinnatud. Soovitan üle olla - tuleb tegeleda sellega, mida on võimalik muuta. Ja öeldakse ju, et kui töö ja hobi käivad käsikäes, on see puhas rõõm. Raha suunatakse sporti, kui on usku sellesse.

Kui sa ei oleks treener, kes sa siis oleksid?

Lennukooli tahtsin minna.

Mis Su päeva päikseliseks teeb?

Päike. Olen seal kus ma olla tahan.

Mida soovid endale saabuvaks aastaks?

Uusi kogemusi, lähedaid seiklusi, rahulikku lendu, jne.

